

Είναι ἀμφότεραι ἐπαινετικά πατρὸς καὶ υἱοῦ. Οἱ ἔπαινοι πρὸς τὸν Μιχ. Καντακουζηνὸν ἀντιτίθενται πρὸς τὰς γνωστὰς περὶ αὐτοῦ εἰδήσεις· ἀλλὰ δύνανται νὰ δικαιολογηθῶν ἐκ τῆς οἰκειότητος τοῦ στιχουργοῦ πρὸς τὸν ἐπαινούμενον, ὁ ὁποῖος ἦτο φίλος καὶ προστάτης τῆς παιδείας. Ὑπὸ λογοτεχνικὴν ἔκφασιν τὰ στιχουργήματα ταῦτα ἐλαχίστην ἔχουν ἀξίαν, μολοντί ὡς γλωσσικὰ μνημεῖα εἶναι ἐκ τῶν καλλιτέρων τοῦ 16ου αἰῶνος, διότι ὁ Γεώργιος Αἰτωλός, ἂν καὶ ἀρχισομαθῆς καὶ γράφων καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν, «σοφὸς καὶ ἐλλόγιμος» ὡς ἀπεκαλεῖτο ὑπὸ τῶν συγχρόνων του λογίων, χρησιμοποιεῖ ὅσον εἶναι δυνατόν καθιρότερον τὴν λαϊκὴν γλῶσσαν:

*Νὰ ἐπαινέσω ἀρχισα τὸν ἀρχοντα τὸν μέγαν,
διατὶ εἶνε περισσύτερος παρὰ ποῦ τὸν ἐλέγαν,
ἐγὼ τὸν Καντακουζηνὸν τὸν θαυμασιὸν εἰς πάντας,
εἰς γνῶσιν καὶ εἰς πρόσωπον περὶ ὅλους τοὺς ἄντρας.
Εἶναι εἰς ὅλους ταπεινός, γλυκός ὡσὰν τὸ μέλι
τινὰ νὰ βλάβῃ ἀνθρώπων οὐδόπως δὲν τοῦ μέλει κτλ.*

Ἡ τρίτη ρίμα τοῦ Γεωργ. Αἰτωλοῦ ἐκ στίχων 401 δεκαπεντασυλλάβων καὶ ὁμοιοκαταλήκτων, οὐδόπως ἀνωτέρα τῶν δύο ἄλλων ποιητικῶς, ἔχει ἰκανὴν ἱστορικὴν ἀξίαν, διότι, ἀποσκοποῦσα καὶ αὐτὴ μᾶλλον εἰς τὴν ἐξύμνησιν τοῦ Μιχαὴλ Καντακουζηνοῦ, ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ βεΐδοντα τῆς Βλαχίας Ἰωάννου Πέτρου τοῦ Χωλοῦ, υἱοῦ τῆς Μίρτζαινας, ἣ ὁποία ἦτο χήρα τοῦ Βεΐδοντα τῆς Βλαχίας Μίρτζεα τοῦ Γ', τοῦ τσοπάνη καὶ πενθεροῦ τοῦ Καντακουζηνοῦ· εἰς δὲ δίδει ἀξιολόγους τινὰς πληροφορίας περὶ τῆς Βλαχίας κατὰ τὰ τέλη τοῦ 16ου αἰῶνος¹. Τὸ

162 κώδικος τῆς μονῆς Ἰδῆρων τοῦ ὄρους Ἄθω ὑπὸ Σπ. Λίμπρου εἰς Ν. Ἑλληνισμ., τόμ. 9ος (1912) σελ. 259-264 μετὰ προλεγόμενων περὶ τοῦ ποιητοῦ καὶ τῶν δύο στιχουργημάτων (σελ. 252-259). Ἀλλὰ τὰ προλεγόμενα ταῦτα πρέπει ν' ἀναγνωσθῶν μετὰ πολλῆς προσοχῆς εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν τρίτην ρίμην τοῦ Αἰτωλοῦ, τὴν ἀναφερομένην εἰς Πέτρον τὸν Χωλόν, τὸν βοεδόξαν τῆς Βλαχίας, διότι ὁ Σ. Λίμπρος ἐνταῦθα συγχέει τὸν Μιχαὴλ Καντακουζηνὸν μὲ τὸν περίφημον βοεδόξον τῆς Βλαχίας Μιχαὴλ τὸν Γενναῖον, εἰς τὸ ὁποῖον λάθος ὑπέπεσαν καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν συγγραφέων τῆς Δίσεως, τῶν ἀσχοληθέντων μὲ τοὺς ἄντρας αὐτούς.

1. Ἡ ρίμα αὕτη τοῦ Αἰτωλοῦ ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανε-